

Publicerad 2006-12-06 16:06 av Annika Gustafsson

*om behovet att lätta, att se fram emot kulning i skogen. Snart där *ler**

Krusningar på de sovande sjöars hinna

Jag måste till sjöarna

Jag vill skrika där
locka ut henne

Väggarna för tunna här
Människorna för många
rädda för henne

hennes sylvassa
de hjärtskärande
hennes vithet
de utdöende

De renaste stunder då våra öden förenas

ekar mellan
granstam och trollton
morgonfrost och granit

skapar krusningar på de sovande sjöars hinna

Jag måste

Hon vill

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Gustafsson med Poeter.se id #10938 innehar upphovsrätten